

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals Cuba y Puerto-Rico, 16 rals Estranger, 18 rals.

LA COMEDIA POLÍTICA.

La primavera es la estació de la verdura y de las flors. En la naturalesa tot brilla com l'esperansa; en lo cos del home tot bull com si un foch misterios fongués lo gel del hivern y comunicués al ànima nova vida.

Fins en política fá de las sèvas l'estació dels bulls, de las flors, de la verdura y de las esperansas. Diguin sino, què han sigut las inteligències entre en Martinez Campos, en Posada Herrera y en Sagasta, més que un efecte de aquesta primavera? Què ha sigut lo discurs de 'n Sagasta en lo saló de presupuestos més que un bull primaveral? Y tots los esforços que van fent par enfilar-se al candellero, com la monjetera á la canya, ¿son per ventura altra cosa que manifestacions de la estació florida?

Sí, son flors; pero moltes d'ellas tenen espinas y molt pocas donarán fruit.

Lo dia que van unir-se creya tothom al sentir la trompetada, que anavan á caure las murallas de la Jericó del poder y que 'ls israelítas, cansats d'anar errantes pèl desert, entrarian dintre ab un tancar y obrir d'ulls.

Y á pesar de tot, la trompetada s'ha dat y las murallas resisteixen. No hi ha hagut més que 'l desprendiment de algunas pedras, com en Fabié, algunas altras que han sorollat com en Maspons, alguna petita grieta que s'ha tapat ab massa de turró, més resistent per aquestas cosas que 'l morter y 'l ciment, y un exèrcit famèlich que á falta d'altra aliment més sustanciós s'ha hagut de contentar *tragant saliva*.

Y créguin que 'm dol, perque tal com se presentava l'acció, la comedia m'agradava, y are 'ls incidents que s'hi atravessan no fan més que retardar lo desenllás y son verdaderament fastidiosos.

Hi dit que m'agradava, y haig de explicar-me. Aquells sis homes encarregats de dirigir á las minorías, aquells duenyos dels dotze ulls que sempre hi veuhèn més que dos, van reunir-se, per anar ampliant los seus treballs y presentar al país una bandera.

Perque, deyan ells: lo dia de la reunió no varem explicar-nos prou clar. Tothom vá coneixe que teniam gana y que voliam treure á n' en Cánovas, per seure 'ns nosaltres á la sèva cadira. Pero aixó no basta: es necessari que sapiguem per quin camí havém de tirar un cop serém dalt del burro: es necessari que tinguem un programa clar y defi-

nit, si es qu' hém de ballar ab ordre..... Siguémhi donchs; fém un programa.

Y 's posaren á discatirlo.

—Per seguir la mateixa política de 'n Cánovas, deya un, no cal que 'ns hi pensém: cada terra fá sa guerra: cada partit ha de tenir un modo distint de matar moscas ó siga de matar contribuyents.

—Exactament, responia 'l més liberal de tots. Y jo proposo qu' en fet de tolerancia religiosa, las cosas se quedin tal com estavan avants de la restauració. ¿Qué l'hi sembla, general?

En Martinez Campos responia:

—Que s'hi quedin.

—Fora lley de imprenta, deya un altre. Per enviar un periodista á presiri basta y sobra ab lo códich penal. ¿No esteu ab mi?...

Tots feyan signes afirmatius. Algú 'ls feya perque s'hi havia endormiscat y pesava figas.

—Y en quan á las eleccions? ¿Mantindrém lo cens restringit ó donarem sufragi universal?...

—Aquest rengló deixéme'l per mí, exclamava en Sagasta. Respecte á eleccions donarem partida de la porra.

—Y per lo que toca á lo de Cuba? preguntava 'l general.

—Aixó es de la incumbencia de vostè, l'hi responian tots. Si vol transacció, transigeixi; si s'estima més donar castanyas, dongui castanyas!

—Bueno, deya l' héroe del Zanjón: donarem castanyas de sucre: *marron glacé*, embolicadas ab paper de plata.

Y vels' hi aquí que tots van estar conformes, y per ser poder ja no 'ls faltava més que una petita cosa, serne.

Pero desde llavors han adelantat molt poch. En Cánovas s'ha proposat ferlos *partir* y vá logrant-ho. Lo mónstruo diu que vol tenir una votació per fer gala de las sèvas forsas, y 'ls coalicionistas exclaman:

—Ah, sí? Tú vols una votació? Donchs no n'haurás.

Y desde llavors representan al víu aquella antiga endavinalla de las devanadoras: «Quatre estudiants que van pèl mateix camí y may se poden aconseguí.»

En Cánovas buscant un pretext per tenir una votació y ells escorrent lo bulto. Los ministres de 'n Cánovas aludintlos y provocantlos, y ells callant sempre, y sufrint lo martiri més terrible per un home que aspira al poder, sempre obligats á tenir la boca tancada.

Sembla que 'n Cánovas siga l'opo ició per lo fi-ro que está y ells lo poder per lo mansós que 's presentan.

No hi ha més que una diferencia: qu' ells no menjan.

Aquest dia al bonatxo de 'n Martinez Campos l'hi buscavan lo cos en lo Senat, y, per fugir de compromissos, dirigintse al ministre que no feya més que tirarli indirectas, l'hi digué:

—Donchs are tindré 'l valor de no escoltarlo y de anarme'n

Y se 'n vá anar en séch.

Després vá haber de donar explicacions y vá dir que havia tingut una necessitat.

Jo 'm vaig recordar de lo que feyam á estudi quan eram xichs y no sabiam la lliçó. Al compendre que 'ns volian preguntar, aixecavam lo dit y demanavam per anar al comun. Ab aquest rasgo de picardía 'ns escapuliam.

Lo mateix vá succehir lo dilluns en lo Congrés. Va venir una votació fatal: Lo govern vá tenir 206 vots.—Y ells?—Ells no van tenirne cap, perque ells havian fugit d'estudi.

Y are vagin á saber quina 'n duhen de cap. ¡Ah, dolents!...

Fins are, aquest es lo curs de la comedia. Lo poder es lluny. Com las fosforescencias dels cementis, com més s'hi acostan, més s'aparta. Si 's están quiets lo miran al davant séu; pero no hi arriban: van per agafarlo y fuig.

Y encare dihen alguns:—No importa; fins aquí no han fet més que la *coalició*; deixeu que fassan la *fusió* y llavors ja veuréu.

—La *fusió*!...

—Precisament aixó es lo que vol en Cánovas: ensenyarlos lo poder, no deixals'hi arribar; y ferlos *fondre*.

P. K.

OLTA serracina ha mogut á Madrid lo decret publicat pèl Sr. Bugallal lo dia 23 de maig reformant la lley hipotecaria.

L'assumpto es curiós. Tenim una lley 'eta en las Còrts; una lley que reuneix tots los requisits que prescriu que 'ls claus han d'entrar per la punta. No obstant lo ministre necessita que un clau entri per la cabota, y sense com vá ni com costa, agafa un tros de paper y exten un decret y l'envia á la *Gaceta*.

Las oposicions s'esparveran y comensan á queixarse.

—Aixó es queixarse de vici, diu lo ministre ab la major sanch freda.

—Es que vostè ha modificat la lley.

—No señor.

—A discutirho.

—A discutirho; pero jo adverteixo als meus amichs que aixó es una qüestió política.

Y llavors succeheix alló de sempre.

Las oposicions:—Aquesta pesseta es falsa.

Lo ministre:—Falsa aquesta pesseta!... Que digan los meus amichs, que 'n diga la mèva familia; que 'n diga fins la criada.

Y á pesar de que la pesseta es groga y fá mal,

trinch, per majoria de vots s'acorda que la pesseta es bona.

D'aquesta manera de procedir se'n diu governar al istil conservador.

Cada dia 's fan nous descobriments. Existeix al ministeri de la Governació una caixa anomenada «Caixa especial de beneficencia».

Al encarregar-se del ministeri 'l Sr. Maissonave al any 1873, durant la republica, hi havia en aquesta caixa 35.000 duros; y al deixar lo ministeri al cap de poch mesos, hi havia 1.340.000 rals.

En cambi en Silvela, al liquidar la caixa, va trobarhi... mitja pesseta.

Y encare diran que 'ls conservadors s'ho gastan tot.

Ja 'u veuen; sempre deixan mitja pesseta per un cas d'apuros.

Pot lo decret de un ministre modificar una lley de las Cortes?

Per aquests casos los magistrats y 'l fiscal del Supremo forman part del Senat: escoltémlos.

«Nosaltres com a senadors ministerials votem que sí.»

¿Y com a magistrats?...

«Vosté procuri tenir un plet y ja'l hi explicarem.»

Aquí tenen unas flors que avants eran senzillas y que are son dobles.

Un periódich, diu:—Ja se ve: cubrintlas al neixe ab una bona credencial de dobles s'hi tornan sempre.

—Aritmética ministerial:

«A Cuba no hi quedan més que trescents insurrectes.»

Aixís ho deyan tots los periódichs que defensen a n' en Cánovas l'últim dia de Abril.

Lo dia 24 de Maig, La Política publicava la següent estadística dels insurrectes inutilitzats desde 'l primer de aquell mes:

Insurrectes útils presentats.	103
Insurrectes armats presentats.	124
Idem en familia.	156
Morts.	42
Ferits.	14
Presoners.	49
Total.	488

Resulta que haventhi 300 y haventse'n inutilitzat 488, ja 'ls portem una ventatje de 188, a compte del porvenir.

Lo rector de Sant Martí, barri del Teulat, volia evitar que el cassino La Alianza fes lo drama «La expulsión de los jesuitas» y va comensar a maltractar als socios y fins a excomunicarlos.

Resultat, que are a més del teatro de la Alianza, 'l de la Flor y 'l Cassino Provensalense, tots fan lo mateix drama, y 'l rector ja no sab per quina banda girarse.

Desenganyis lo rector del Teulat. Perque no fessin més aquest drama, havia de comensar a alabar-lo, dihent qu' es una obra molt bona y molt piadosa. Aquest es lo sistema.

Jo ja tremolo pel dia que 'ls capellans la dongan per concedir indulgencias als que llegeixin la Campana de Gracia.

L'escena passa al hospital de Barcelona. Un malalt per entretenirse está llegint un periódich liberal.

Un hermano, comensa a insultarlo per aquest motiu.

En vista de aixó recomanem a la Junta que activi tot lo possible la construcció del manicomi.

Lo bisbe de Vich está encapritxat ab una música dolenta, de la qual forman part alguns individus que havian anat ab los carlins.

Fora de aquesta no permet que cap més toqui en las funcions de iglesia.

L'Ajuntament va anunciar lo dia de Corpus que la banda municipal aniria a la professó. Lo bisbe va oposarhi terminantment. L'Ajuntament va sostenir lo seu dret. Lo bisbe va continuar ab las sévas negativas. Y al cap-de-vall va celebrarse la professó sense que l'Ajuntament s'hi deixés veure.

Los gremis van seguir al Ajuntament, y la professó de Vich va reduhirse a uns quants capellans.

No hi ha que dir que aquests espectacles son molt edificants. Si tots los bisbes fessin com lo de Vich, aviat l'Espanya seria l'expressió més eloqüent de l'armonia.

Un periódich de Madrid, L'Epoca, escriu las següents frases.

«Per fugir de las eventualitats dels altres temps; per evitar batallas com las de Vicalvaro y Alcolea, es precís que 'ns apartem tots, govern, majorias y minorias, dels desastrosos camins que llavors van seguirse.»

Sí, vaja: apartinse tots, que duch oli y taco.

L'Ajuntament de Barcelona ha resolt ja la qüestió del blat de moro Cuyás.

Queda consigna que l'entrada del blat de moro sense pagar drets es una irregularitat que podia donar lloch a defraudacions; pero que 'l Sr. Cuyás va obrar de bona fé.

Y atés aquestes rahons, la cosa 's deixa corra.

Y 'l blat de moro queda convertit en blat de cristiá perque a la majoria del nostre Ajuntament l'hi ha donat la gana de rentarlo ab las ayguas del batisme, que netejan de tota mena de pecat.

Lo Sr. Fontrodona va servir de padrí.

A una de las professons de Corpus de Barcelona va assistirhi, encarregantse de un dels pendons, la societat humorística del «Hú.»

En una altra van anarhi las societats de ball «Vieja y Nueva de la Merced» en competencia com sempre.

En las unas se hi veyan criaturas vestidas de sants y d'angelets.

En las otras no 's permetian semblants disfresses, alegant que eran contrarias a las lleys de la liturgia.

En totes hi havia un regidor ó altre ab una créu ó una medalla.

Es a dir, en resúmen: brometa, contradiccions en la liturgia, y 'ls nostres regidors donantse cera.

Un enemich de la religió deya fregantse las mans: —«Siga su curso la procesion.»

La Gaceta de Catalunya ha sigut denunciada per haverse permés fer brometa ab la professó del Corpus. Recomanem a la nostra estimada germana que tinga molta paciencia y desitjem que surti bé del entrebanch.

No veuen? Una denuncia de fiscal sempre trastorna més que una excomunió de capellá.

¿Volen adquirir un llibre bó, útil y agradable?—

Donchs suscriguinse a la «Vida de los animales», única traducció autorizada del alemany, feta pel Sr. Castroverde, del 'Obra de Breehm, que ha cridat la atenció de tots los sabis del mon.—Los Srs. Riudor que l'editan la presentan ilustrada ab magnífichs crómos y gran abundancia de preciosos grabats.—Si volen ferse cárrech de aquesta suntuosa edició passin per la botiga de 'n Lopez, y veuran los primers quaderns.

Capítul de las excomunions: A Ribas lo vicari, per ordre del bisbe de la Seo de Urgell va declarar qu' eran excomunicats y no tenian perdó tots los que llegissen la Campana. Gracias mil per aquest obsequi. En tots los pobles del bisbat de la Seo 'ns fan nous pedidos.

Lo rector de Sant Feliu del Llobregat ho enten més. Lo diumenje passat va celebrar una professó de noyas exclusivament. N'hi havia de totes las edats, desde 10 fins a 60 anys: molt lujo y molta ostentació. Los joves, galants, anavan repartint requiebros, clavells y dulces. Acabada la professó no 's va permetre l'entrada a l'iglesia més que a las nenas y als capellans.

Los neos de Igualada van celebrar una pelegrinació a la Mare de Déu de Coll Bas. Va haberhi una desgracia. Va caure un Sant Cristo y 's va rompre una cama. Aixó sols, dona una idea de la saragata que va haberhi en aquest acte.

REQUIEBROS.

Dirigit per en Sagasta, plé de títuls retumbants, barrejats en una pasta militronxos y paisans; impulsat per l'esperansa, llest de llengua, net de cor, més trempat com més avansa, corrent molt y cridant fort; derramant santa ategria y probant que 'ns salvará, es lo ters partit del dia lo millor que 's pot doná. ¡Qué bufó! ¡Qué pulit! May s' havia vist a Espanya un partit tant aixerit.

Lo govern no arriba a creure que s'arrelli la fusió, y procura ferosos veure que aixó a n'ell no l'hi fa pò. Cada crit, cada abraçada que al partit va reforsant, ve a clava una punyalada als que avuy están manant. Lo govern té majoria, té 'ls fiscals y té 'l bastó: la fusió té valentia y 'l qu' es més, té la rahó. ¡Qué bufó! ¡Qué pulit! May s' havia vist a Espanya un partit tant aixerit.

Dona gust mirar la cara que avuy fan los sagastins, no hi ha dupte, lo qu' es ara quatre cops y son a dins. Tot' hom té la boca oberta esperant lo que hi canará; la victoria es ja tant certa que 'l bossi no hi pot faltá. ¡Lo bossi! Santa paraula, sagrat símbol del progrés: quant ells signin a la taula ja ningú 'ls ne tréu may més. ¡Qué bufó! ¡Qué pulit! May s' havia vist a Espanya un partit tant aixerit.

«Es precís dá 'l cop de gracia —diu la magna coalició,— fent a micas l'autocracia que aniquila la nació. Si nosaltres no 'ns dem manya de mudarli prompte 'ls dans, dins de poch la pobre Espanya la veurém a ca 'n PiStraus.» Y 's concertan las batallas que al govern han de aplastá, fent mil gestos y riallas, y corrent d' aquí y d' allá. ¡Qué bufó! ¡Qué pulit! May s' havia vist a Espanya un partit tant aixerit.

Mes lo temps com sempre passa, lo partit rebull y 's mou y per ara no hi há trassa de que fassi res de nou. Entrevistas.... avenencias.... que si 's conta.... que si 's diu.... molt soroll de conferencias; pero res de positiu. L' un fá articles, l' altre cartas, l' un vá a Llanes, l' altre 'n vé, l' altre reb y posa partes.... Tot aixó es lo que han de fé? ¡Noi partit! ¡Noi partit!

Si no 'ns treus aviat lo mónstruo... ja te 'n pots entorná al lit. C. Gumá.

RE diu que serán dimittits tots los generals que s' han adherit als acorts de la coalició de las oposicions dinásticas. Me sembla qu' en Cánovas apesar de que es molt valent, no s'atrevirá a pendre una medida... tant general.

Aixó d' empassarse tantas espasas no es capás de ferho més que M. Benedetti, que are treballa al Circo de Rivas de Madrid.

Lo diumenje passat lo general Prendesgart duya 'l pendó de la professó de Santa María, y com qu' general forma part de la coalició, van anar a acompanyarlo ab atxa alguns dels constitucionals més distingits de Barcelona.

¡Si 'ls haguéssin vist! Feyan un goig ab l' atxa a la má! Las atxas gotejant cera eran l' imatge de las llágrimas que derraman; la flama ho era del foch que 'ls consum... Y ademés l' atxa s' anava enxiquint. Y ells també.

Un pello vá al darrera de una dona de las que treballan al Circo Equestre.

—Per vosté, l' hi diu, seria capás de fer qualsevol cosa.

—Donchs miri, respon l' amassona: vé com l' anell al dit, perque are com are necessitava un home que tingues confiança en mí. L' hi té, vosté?

—Complerta.
—Donchs endavant, será vosté l' preferit, perque com l' hi he dit necessito un home, per sostenir-lo ab las dents á 20 metros d' altura.

Tres definicions de diccionari:

JESUITA: fam. met.: Lo qui té una astucia particular per manejar los negocis de la manera més convenient als seus interessos.

JESUITICAMENT: fam. met.: A la manera dels jesuitas; ab art ó dissimulo.

JESUITISME: met. fam.: Conducta artera y astuta, hipocresia refinada, dissimulo.

Recomano aquestas tres definicions al Sr. Mañé y Flaquer, defensor dels Jesuitas y dels Mossos de la Esquadra.

Las minorías dinásticas coaligadas tenen sis caps.

Un ministerial se consolava dihent: «No farán res, tenen massa caps per lligar.»

Sobre la fusió: ¿Cóm es possible que tiri endavant? pregunta va un canovista. ¿Han vist may que 's barrejin l' oli y l' aygua.

Resposta: —Verdaderament aquestos dos elements no's barrejan; pero ab aygua y oli s' arregla una xinxeta que crema tota la nit.

Sis anys endarrera en Sagasta vá ser escombrat del poder per en Martinez Campos ¿Se 'n recordan?

Donchs avuy en Martinez Campos s' acosta á n' en Sagasta y l' hi diu:

—Jo no faré res, sense consultarli á vosté.

Si jo fos de 'n Sagasta l' hi diria:

—Gracias, general; pero ja 'n veurá: pèl moment deixim aquella escombra.

De una llista de senadors per ordre alfabétich que hi ha en lo Senat un períodich n' ha tret la següent combinació:

Cánovas—Caro—Cuesta.

Fins la casualitat en la manera de combinars 'ls apellidos diu una gran veritat.

Tè molta rahò: molt car nos costa en Cánovas.

De la llista de 20 diputats que vá enviar lo senyor Posada Herrera, no més que un ha s' adherit á la coalició, lo Sr. Toro.

Es l' únich que ha respost á la capa.

En Posada Herrera esja un torero vell, que s' haurá de tallar la queta.

A Calella dias passats varen robar al mestre d' estudi.

Aquesta noticia podria molt ben posarse en los «Extrems—Entreteniment de moda.»

Robar á un mestre d' estudi es l' extrem de la miseria.

Una frase de la Epoca parlant de la coalició:

«Los vensuts y 'ls vencedors de Sagunto s' han posat d' acort per combatre la situació actual.»

Una pregunta mèva:

«¿Y en aquest acort qui hi há guanyat? ¿Los vencedors ó 'ls vensuts?»

Una resposta de 'n Cánovas:

«Jo!»

Síntesis de un discurs del Sr. Duran y Bas:

«Ménos Universitats;»

Síntesis de un discurs del Sr. Santa Ana:

«Més plassas de toros.»

Una anécdota referent als exámens:

S' examina un estudiant de medicina, y 'l catedràtich l' hi pregunta:

—Digui: si se l' hi presentava un cas de aquells més graves de febre tifoidea, en que tota l' economia s' altera, y 'ls remeys son contraproduhents ¿qué faria?

Resposta de l' alumno:
—Aixó ray; l' enviaria á buscar á vosté y celebraríam una consulta.

Encare no ha pujat en Sagasta al candelero, y ja

aquest dia hi havia á l' aparador de ca 'n Masriera l' regalo de un sagastí, símbol de lo que volen, pensan y desitjan los uns y 'ls altres.

Lo regalo que hi havia al aparador de ca 'n Masriera consistia ab un bastó.

Ni en aquestos moments tants solemnes s' olvidan de que 'n Sagasta es lo creador inmortal de la partida de la porra.

Aquells dos períodichs de Madrid que s' entretenian esplicant quèntos de barbers ja han acabat lo sabó ja y no afaytan als seus lectors.

Per despedirnos del género aném á reproduhir-ne un:

«Un barber necessitava un fadrí y vá convocar oposicions.

—Jo, va dir lo primer que 's vá presentar, m' empenyo á afeitar á qualsevol sense sabó y hasta si m' apuran sense aygua.

—Donchs jo faré més, vá dir lo segon: l' afeytaré sense sabó, sense aygua y ab un ganivet de taula.

—Vaja, jo, vá dir lo tercer: faré més que 'ls altres: quan ells estigan llestos, jo 'l repassaré y 'n treuré més pels que tots dos plegats.»

—Donchs jo, vá dir 'l últim, m' empenyo á afeitar un ou.

Aquí tenen los fadrins del ministeri d' Hisenda desde la restauració. Salaverria, Barzanallana y Orovio han sigut los tres primers, pelant y repelant al país. Y are 'n Cos Gayon no 's troba més que ab un ou, y ha d' afeitarlo.

—Faig progressos, deya en País.

Fá poch que m' han declarat sócio de la societat protectora d' animals.

—Tant mateix s' han decidit?

Me 'n alegro de tot cor.

¿Hi has entrat com protector, ó tant sols com protegit?

P. B.

EXTREMS.

(ENTRETENIMENT DE MODA.)

Per un desconfiat:—Entregar 'l ánima á Déu y demanarli recibo.

Per un dentista:—Posar á un pacient las dents de una engraviació.

Per un maniscal-ferrador:—Ferrar un caball ab una mica de llart y una payella.

Per un esmolel:—Esmolar una fulla de malva ab una mola d' aygua.

Per un paleta:—Cubrir una teulada ab teulas de cap allá.

Per un metje:—Tractar de curar la sordera á l' orella de una espardenyia.

Per un torner:—Tornejar los péus de las taulas del gran teatro del Liceo.

Per un argenter:—Fer unas arracadas ab la plata d' amanir l' ensiam.

Per un sagristá:—Apagar las llántias dels pantalons de un pintor.

Per una noyeta:—Jugar ab las ninas dels ulls.

Per un cafeter:—Destapar ampollas ab los tirabuixons del pentinat de una senyora.

Per un general que vaja á Cuba:—Fer presoners als insurrectes ab una columna vertebral.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Seráfica.
2. ID. 2.ª—Vilafranca.
3. ANÁGRAMA.—Abrás, brasa, basar, rabas.
4. ACENTÍGRAFO.—Bésos, Besós.
5. TRENCA-CLOSCAS.—Valldonsella.
6. CONVERSA.—Lacayo.
7. COMBINACIÓN NUMÉRICA.— 7 12 5
6 8 10
11 4 9
8. GEROGLÍFICH.—Dos y dos son més.

Han endayinat totas las soluciones los ciudatans Bialó y Pau Tomátch; 7 N. de la Siberia y J. Nadin y Barrau; 6 Tonet Tarragoní; 5 Sicuterat, Vell del Hort y A. P. M.; 4 Galápat Guapo; 3 Noy Calavera, Pa y Naps, Julio Juli y Tony Grice; y 1 no més: Anton dels Timbals.

XARADAS.

I.
Que 'n faríam de tabola si fugís la filoxera y poguessim dar la bola á n' el tot, com á una primera. Digas per qué dos te 'n tres? Aixó ja de ratlla passa, veient qu' aquí hi ets de massa agafa 'l bagul, y ves.

NIN DE LA COSTA.

II.
Demanant tot, ja hi dos tres no miro si es enemich, ni si es pobre ó bé si es rich prima aixís; no hi puch fer més.

ACENTÍGRAFO.

Lo noy tot de casa 'n tot una tot un jorn portaba que de tot cama en avall era bastant estripada.

VICENS SEDASSOS.

ENDEVINALLA.

Tenint pá no 'm pots menjá; me dich Paca y no soch dona; sense ser bestia soch cá; vaja, rumia una estona.

B. BOROTAU.

COMBINACIÓN NUMÉRICA.

Sustituir los puntos ab números que sumats vertical, horizontal y diagonalment donguin un total de 17.

FRA DIAVOLO.

TRENCA-CAPS.

Brena Caló.

Formar ab aquestas lletras lo títol de una ciutat.

C. DE PEREIRA.

TRIANGUL.

Primera ratlla, cert estat de la mar; segona, lo que ha sigut Isabel II; tercera, lo nom de un element; quarta, un membre de persona; y la quinta una lletra.

PAU CORNABO DE T.

GEROGLÍFICH.

PO
BRE BRE

0 0 0 0
0 0 0 0 0 0

R. M. P.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse Pere Avestrus, Pau Sala, J. Ripinus, Campaner, Pepet Brillant y Deixeble dels Jesuitas.

Las demés que no's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciudatans Janoca, J. Vila y Remogosa, Babau Sistella, Un que apren d' escriure, A. Bilar, Pipirina, Ros, Modest Mestres, Dos sabedors, Jaumet de Sabadell, Pa y Seva, M. Palelográfico, E. L., J. R. y D. S. y C., Escudella, Nicodemus, San Patantum y Un de la fusió.

Ciudadá F. S. Bañolas: Las noticias que 'ns dona son massa importants ¡borrango! No compren que haurian pogut fer baxar la bolsa?—S. R. Premia de Mar: L' indole de la noticia que 'ns dona podria ocasionarnos algun disgust.—Tonet Tarragoní:—Insertaré lo triángul, lo quadrat y alguns extrems.—Pau Xola: Idem la combinació numérica.—Galápat Guapo: En la poesia hi ha alguna condició; pero no 'ns serveix.—Noy de la Costella: Publicaré lo triángul.—Sr. Fiscal de imprenta: Bem rebut la notificació de haver sigut denunciada la Gaceta de Catalunya. De noticias de aquestas nos ne donguí gaires.—Sanchez Figuerench: Publicaré la conversa.—Fil Port: Un epigrama arreglat podrá anarhi.—Pepet Brillant: Idem un de seu.—Pau Sala: De lo que passa ab lo mestre 'n parlaré la semana entrant.—Pinto Naturai: No hém pogut aprofitar més que un detall de la resenya que 'ns envia.—Pau Puhó: Queda servit: lo epigrama no fa per casa.—J. B. Ribas: Gracias per la noticia.—Un tapé: Insertaré una pila d' extrems; la mudansa y la sinominia.—Plusquamperfecto: L' anacronica nos sembla haverla llegida ja. ¿L' ha copiada? Signius franch.—Joan de la carabassa gran: Publicaré la conversa y 'l logogrifo numérich.—A Cánovas: Hi anirá 'l dialech y un gerooglílich.—Bleda, Cot y flor y C.: De las dugas remesas aprofitaré dugas conversas y una combinació numérica.—Palé del refoch; Idem un gerooglílich, pero despés de arreglarlo.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23

Respecte à la qüestió religiosa las cosas quedarán com avans de la restauració. Que menji tothom.

LLIBERTAT DE IMPRENTA.

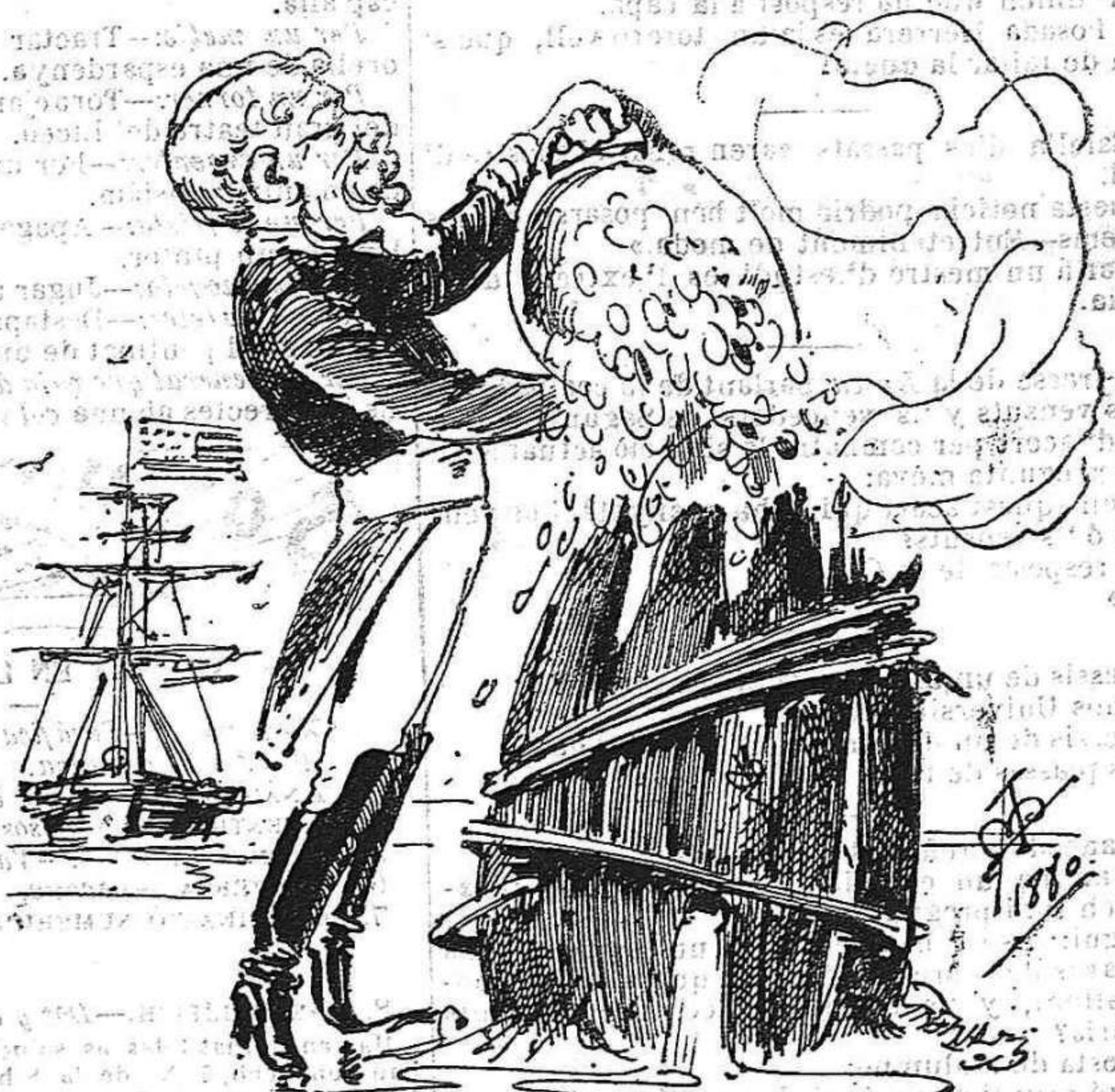
Los fiscal's d' imprenta quedarán cesants.

Y ls periodistas treuran lo rovell de las plumas.

Se farán eleccions d' aquellas tant divertidas.

Y respecte à la qüestió de Cuba s' adoptará 'l sistema de 'n Martinez Campos.